

Տ. վարդապետն ուղեկցեց իշխանին մինչև երկաթուղու կայարանը, ուր նա կրկին և կրկին անգամ ջնորհակառ լութիւն անելով իրեն եղած սիրալիր ընդունելութեան համար, ջերմ ցանկութիւն էր յայտնում ապագայում կրկին Ա. Էջմիածին այցելելու կամ այսոեղի ծանօթներին իւր մօտ հիւր ընդունելու:

Այսպէս պարզ էր և համեստ մեր ընդունելութիւնը՝ սակայն սրտանց:

Սեպտ. 9-ին Տ. Սուքիաս Արքեպիսկոպոսը Ն. Սրբութեան հրամանով ծայրագունութեան աստիճան տուաւ կարապետ վարդապետ Տ. Մկրտչեանին:

Սեպտեմբերի 4-ին Մայր Աթոռ գարձաւ Տ. Գրիգոր եպիսկոպոս Գառնակերեան, որ $1\frac{1}{2}$ տարի առաջ ուղեռուել էր Երուսաղեմ՝ Ա. տեղերին երկրագելու։ Սրբազնը Յ ամիս մնացել է Երուսաղեմում և վայելել է Սրբազն Յարութիւն Ամենապատիւ Պատրիարքի և միաբանութեան սիրալիր հիւրասիրութիւնը։

Ն. Սրբութեան կանդակով կարգադրուած է մեր ծխական գպրոցների համար թեմական տեսուչներ ընտրել երեանի և թիֆլիսի թեմերի մեծութեան պատճառով երկ երկու տեսուչ կընտրուին։ Թեմական տեսուչների ընտութեան գործը յանձնուած է թեմական գպրոցների հոգաբարձութիւններին։ Շամախու թեմում հոգեորդ գպրանոց չինելու պատճառով, նոյն իրաւունքը յանձնուած է Բագուի ծխական գպրոցների հոգաբարձութիւններին։ Թեմական տեսուչների ընտրութիւններից յետոյ՝ երբ հոգաբարձութիւնների կողմից կառաջարկուին Ն. Սրբութեան ի հաստատութիւն, յատուկ շրջաբերական կոնդակով հրահանդներ կտրուին նրանց պարտքի և իրաւանց սահմանների մասին։

Սինոդի օրագրութեամբ (Յ սեպտ.) որոշուած է ծրագիր մշակել շահագործելու Մ. Աթոռի և միւս վանքապատկան կալուածները, անտառներն ու հանքերը։ Այս նպատակի համար պէտք է մի ժողով գումարուի Թիֆլիսում՝ մասնակցութեամբ թեմական գլուխոցների հոգաբարձութիւնների մի մի անդամի, բացառութեամբ Աստրախանի թեմի, ուր կալուածական խնդիրներ չկան, իսկ նամախու թեմում համապատասխան հոգաբարձութիւն շինելու պատճառով, կմասնակցէ Բագուի ծխական գլուխոցի հոգաբարձութեան անդամներից մէկը։ Նոյն ժողովին խորհրդակցութեան պիտի հրաւիրուին վանական կալուածների կառավարիչները, որոնք զեկուցումներ պէտք է տան կալուածների արդի վիճակի և իրենց առաջարկելիք ապագայ բարեփոխութիւնների մասին։ Սինոդի կողմից ներկայացուցիչ և նախագահ է նշանակուած Բարգէն վարդապետ, որ պէտք է խորհրդակցութեան հրաւիրէ պ. պ. Պօղոս Ղամբարեան, Կոստանդին Ալիխաննեան, Սիմէօն Զաւարեան, Աղէքսանդր Քալանթար, Միհրան Անանեան, Աւետիք Սահակեան, Աղէքսանդր Մելիք-Ազարեան, Գրիգոր Աղաբարեան, Նիկողայոս Քալանթարեան, Սամսոն Յարութիւնեան, Յովհաննէս Սպենդերեան և Արշակ Թագէոսեան։ Հոգաբարձութեան ներկայացուցիչների ծախսերը պէտք է հոգացուին հոգաբարձութիւնների դանձարաններից, իսկ կալուածական կառավարիչներինը կալուածական եկամուտներից առաջնորդների ձեռքով։ Սինոդի հաշուապահին հրամայուած է 1898—1903 թուի մաից և ծախուց հաշիւները կազմել և յանձնել Տ. Բարգէն վարդապետին։

Նորին Սրբութեան յատուկ կոնդակով պ. Մինաս Բերբերեան նշանակուած է ճեմարանի տեսուչ։ Պ. Բերբերեանը անյայտ անձնաւորութիւն չէ, նա երկար տարիներ աշխատել է իւրովսանն մեր գրական և հասարակական գործունէութեան ասպարէզներում։ Իւր սկզբնական ուշ

սումն ստացել է Ն. Նախիջևանի թեմական դպրանոցում՝ ապա փոխադրուել է Լազարեան ճեմարան, ու գիմնազիական գաւընթացըն աւարտելուց յետոյ՝ մտել է Մոսկուայի համալսարանը։ Բարձրագոյն ուսումը վերջացնելուց յետոյ, 1894 թ. ուսումնական տարին ճեմարանում՝ ուսուցչութեան պաշտօն ունէր ուսուաց գրականութիւնից և պատմութիւնից։ Վերջին տասը տարին նա պատուաւոր գատաւորի պաշտօն էր կատարում Ռուսական 1905 թ. վերջերին ստիպուած էր հեռանալ Ֆինլանդիա, որտեղից Ն. Սրբութեան հրամանով կոչուեցաւ ներկայ պաշտօնուն Պ. Բերբերեանը 1891 թուից ի վեր աշխատակցել է զանազան հայ և ուսւ թերթերի և հրատարակութիւնների։ Նորա գրութիւնների նիւթ են կազմում հասարակական և քաղաքական հարցերը և գրական երեսիթները հայ և օտար կեանքից։

Չորսամսեայ գագարումից յետոյ՝ լոյս տեսաւ «Մշակութագիրը սեպտեմբերի 6-ին».

Միամեայ ընդմիջումից յետոյ՝ հրատարակուեցաւ Առամայշ ամսագիրը։ Ստացուած են 1906 թ. № 7—8 յուլիս ու օգոստոս ամիսների համարը, որով ֆակւում է անցեալ տարին, իսկ ներկայ տարուայ երկրորդ կիսամեակից պիտի հրատարակուի կանոնաւոր, աւելի փոքր ծաւալով, որի համար և բաժանորդագիրնը 8 րուբլուց իջեցրած է 6-ի։ Ներկայ կիսամեակի № 1—2 յուլիս-օգոստոս ամիսների համարը տպագրուած է մաքուր և գեղեցիկ։

◆◆◆◆◆